

พิมพ์ครั้งที่ 8



ให้ลูกพกไป

ฝัน

ด้วยตนเอง

รวบรวมบทสนทนา
ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
พร้อมคำอ่านและคำแปล

ให้ลูกกับ

ฝรั่ง

อวัยวะ

โดย... อ. อ. อ. อ. อ.



บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

515/276-8 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10130

โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

“หัดพูดกับฝรั่งด้วยตนเอง”

พิมพ์ครั้งที่ 1	กันยายน 2548	พิมพ์ครั้งที่ 5	เมษายน 2551
พิมพ์ครั้งที่ 2	กันยายน 2549	พิมพ์ครั้งที่ 6	กันยายน 2551
พิมพ์ครั้งที่ 3	พฤษภาคม 2550	พิมพ์ครั้งที่ 7	มิถุนายน 2552
พิมพ์ครั้งที่ 4	กุมภาพันธ์ 2551	พิมพ์ครั้งที่ 8	เมษายน 2554

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามคัดลอกถ่ายเอกสารหรือพิมพ์

หรือวิธีหนึ่งวิธีใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต

จากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ราคา 80 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

หัดพูดกับฝรั่งด้วยตนเอง -- พิมพ์ครั้งที่ 8 -- ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์,
2554.

252 หน้า

1. ภาษาอังกฤษ -- บทสนทนาและวลี

I. ชื่อเรื่อง

428.3495911

ISBN : 978-974-389-631-6

S7908-30-04-11

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย บริษัท **สกายบุ๊กส์** จำกัด



515/276-8 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.ประชาธิปัตย์

อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th โทร. 0-2958-1125-7 โทรสาร. 0-2567-5105

หากท่านผู้อ่านซื้อหนังสือที่จัดพิมพ์โดยบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด และพบว่า
หนังสือสลับหน้า พิมพ์ไม่ชัดเจน หน้าขาดหายไม่ครบ หรือความบกพร่องอื่นใด
อันเนื่องมาจากการบวนการพิมพ์ และการเข้าเล่ม กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัทฯ
เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่



คำนำ

ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่**หลายคน** คิดว่ายาก แต่ไม่มีสิ่งใดที่ยากเกินความสามารถของคนเราที่จะเรียนรู้ได้ หนังสือ “หลุดพ้นกับฝรั่งด้วยตนเอง” เล่มนี้ จึงเป็นแสงสว่างที่จะทำให้**ทุกคน** พูดยาภาษาอังกฤษง่ายกว่าที่คิดตั้งเยอะ

จากชื่อของหนังสือก็บอกอยู่แล้วว่า “หลุดพ้นกับฝรั่งด้วยตนเอง” ดังนั้นใครก็ตามที่อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วจะสามารถพูดประโยคง่าย ๆ หรือประโยคพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับฝรั่งได้โดยไม่ต้องไปนั่งเรียนในห้องเรียนเป็นเวลานาน ๆ เลย

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยคำศัพท์ สำนวน และบทสนทนา โดยจะมีคำอ่านและคำแปลกำกับอยู่ด้วย จึงเหมาะสำหรับผู้ที่มีความฝันว่าฉันจะต้องเก่งภาษาอังกฤษให้ได้ ผู้ที่เก่งภาษาอังกฤษอยู่แล้ว และบุคคลทั่วไปที่สนใจในภาษาอังกฤษได้ศึกษาด้วยตนเอง

ทางทีมงานหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้ที่ได้หยิบหนังสือเล่มนี้ไปอ่านแล้วจะเป็นผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ที่ยังไม่ได้อ่านอย่างแน่นอน

ฝ่ายวิชาการ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

สิบปี

บทที่ 1	ความรู้เบื้องต้น	5
บทที่ 2	การตกทายและการกล่าวลา	36
บทที่ 3	การขอบคุณและการขอโทษ	48
บทที่ 4	การขอร้องและการชักชวนขึ้นนะ	62
บทที่ 5	การบอกวิธีการและทิศทาง	83
บทที่ 6	การอ่านสัญลักษณ์และแผนที่	100
บทที่ 7	การใช้โทรศัพท์	119
บทที่ 8	การจับจ่ายใช้สอย	136
บทที่ 9	การท่องเที่ยว	151
บทที่ 10	การขอให้พุดซ้ำ	164
บทที่ 11	การสำรองที่	170
บทที่ 12	ก่อนเดินทางเข้าเมือง	194
บทที่ 13	การแลกเปลี่ยนเงิน	206
บทที่ 14	การขึ้นรถโดยสาร	209
บทที่ 15	การสั่งอาหาร	220
บทที่ 16	การแจ้งเหตุร้าย	231
ภาคผนวก		245



ความรู้เบื้องต้น¹

การจะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดีนั้น ผู้สื่อสารต้องมีความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary) ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เพื่อจะได้แต่งประโยคและใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งในบทที่ 1 นี้ จะเป็นการทบทวนความรู้เบื้องต้นที่ควรทราบสำหรับใช้สื่อสาร

1.1 นาม

นาม (Nouns) เป็นคำที่ใช้บอกชื่อของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือความคิด แบ่งออกเป็นประเภทได้ 2 ประเภท คือ

(1) **Common Noun (สามัญนาม)** ได้แก่ นามที่บอกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือความคิดใด ๆ ซึ่งจำแนกออกได้เป็น

(a) **Countable noun (นามนับได้)** คือนามที่สามารถนับเป็นจำนวนหนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า ... ได้ เช่น banana (s), table (s), pen (s), pig (s), hand (s), desk (s) ฯลฯ

(b) **Uncountable noun (นามที่นับไม่ได้)** จำแนกเป็น

- นามซึ่งไม่มีรูปร่าง เช่น air (อากาศ) และ คำที่บอกสภาพอากาศหรือสถานะบางอย่าง เช่น poverty (ความจน), scenery (ทิวทัศน์), wealthy (ความมั่งคั่ง) ฯลฯ

- นามที่มีรูปร่างแต่ไม่อยู่ในสถานะที่จะ นับได้ เช่น rice, sugar, hair, sand, coffee, milk, meat ฯลฯ

- นามที่เป็นชื่อวัตถุต่าง ๆ เช่น gold, silver, iron, manganese เป็นต้น

(2) **Proper Noun (วิสามานยนาม)** ได้แก่ นามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือความคิด ซึ่งจะขึ้นต้นด้วยอักษรตัวใหญ่เสมอ เช่น Thailand, the United States of America (ชื่อประเทศ), Eric, Jan, Peter (ชื่อคน), the Chao Praya River (ชื่อแม่น้ำ), the Alps (ชื่อเทือกเขา), the Declaration of Independence (ชื่อเหตุการณ์) เป็นต้น



1.2 สรรพนาม

สรรพนาม (Pronouns) เป็นคำที่ใช้แทนคำนาม โดยสรรพนามที่ใช้บ่อยมากในการสื่อสารได้แก่ สรรพนามที่แทนประธานของประโยค (Subject Pronouns) สรรพนามที่แทนกรรมของประโยค (Objective pronouns) และ สรรพนามที่แทนการเป็นเจ้าของ (Possessive pronoun) ดังต่อไปนี้

(1) **Subjective Pronouns** ได้แก่ I, you, he, she, it, we, they

ตัวอย่างเช่น Tom likes sports. He particularly likes basketball. (He ในที่นี้แทน Tom)

(2) **Objective Pronouns** ได้แก่ me, you, him, her, it, us, them

ตัวอย่างเช่น Mr. and Mrs. Smith are in Italy. Write them a letter. (them ในที่นี้แทน Mr. and Mrs. Smith)

(3) **Possessive Pronouns** ได้แก่ mine, yours, his, hers, its, ours, theirs

ตัวอย่างเช่น This is Jane's watch. This watch is hers. (hers ในที่นี้แทน Jane's)



1.3 คุณศัพท์

คุณศัพท์ (Adjectives) เป็นคำที่ใช้พรรณนาคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือความคิด โดยคุณศัพท์จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปร่าง ขนาด สี ความรู้สึก ฯลฯ ของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ หรือความคิด เช่น

- It's a beautiful Sunday and the sun is shining.
(beautiful เป็นคุณศัพท์ของ Sunday)

- The red hat is next to the blue lamp. (red เป็นคุณศัพท์ของ hat ส่วน blue เป็นคุณศัพท์ของ lamp)

- The happy dancer is laughing at the fat pig. (happy เป็นคุณศัพท์ของ dancer ส่วน fat เป็นคุณศัพท์ของ pig)

การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่ดีนั้น ผู้สื่อสารจำเป็นต้องใช้คุณศัพท์เป็นจำนวนมากเพื่อขยายความให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้รับและผู้ส่ง ดังนั้นทุกคนจึงควรจะรู้คำคุณศัพท์และใช้อย่างถูกต้อง ซึ่งในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการใช้คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับขนาด ได้แก่ much, many, a lot of, lots of, some, any, a little, a few, little, few ดังนี้

(1) การใช้ much และ many

much ใช้ประกอบกับนามนับไม่ได้ (uncountable noun) เช่น much water

many ใช้ประกอบกับนามนับได้ (countable noun) เพราะฉะนั้นนามที่ตามหลัง *many* จึงต้องเป็นนามในรูปพหูพจน์เสมอ เช่น many books, many students, many thieves เป็นต้น

a lot of หรือ *lots of* ใช้ได้เหมือนกัน คือสามารถใช้ประกอบทั้งนามนับได้และนามนับไม่ได้ในประโยคบอกเล่าเท่านั้น ถ้าเป็นประโยคคำถามหรือประโยคปฏิเสธจะนิยมใช้ *much* หรือ *many* เช่น

much time จะมีความหมายเดียวกับ *a lot of time* หรือ *lots of time*

many people จะมีความหมายเดียวกับ *a lot of people* หรือ *lots of people* เช่นกัน ดังตัวอย่างต่อไปน้

- How much does it cost?

เฮา มัซ ดัซ อิท คอสท

อันนี้ราคาเท่าไรคะ/ครับ

- How many people will come to the party tonight?

เฮา เมหนี พีเพิล วิล คัม ทู เดอะ พาร์ตี้ ทะไนท

มีคนมางานเลี้ยงคืนนี้กี่คนคะ/ครับ

- You will see many big snakes in South Africa.

ยู วิล ซี เมหนี บิก สเนค อิน เซาธ แอฟริกา

คุณจะได้เห็นงูยักษ์จำนวนมากที่แอฟริกาได้

- There is much water in the jar.

แธร์ อิส มัซ วอเทอะ อิน เฮอะ จาร์ มีน้ำอยู่ในแจกัน

- There are many pupils in this class.

แธร์ อา เมหนี พีวเพิล อิน อิส คลาส มีนักเรียนอยู่ในห้องเรียนจำนวนมาก

- You make too many mistakes, please be careful.

ยู เมค ทู เมนนี่ มิสเทค พลีส
บี แครร์ฟูล

คุณทำผิดพลาดเยอะมาก กรุณาระมัดระวัง
ด้วยนะคะ/ครับ

- He hasn't got as many friends as I have.

ฮี แฮซเซินท กอท แอส เมนนี่ เฟรนด์
แอส ไอ แฮฟว

เขามีเพื่อนมากไม่เท่าฉันมี

- She has so much money that she doesn't know what to do with it.

ชี แฮซ โซ มัช มัันนี่ แธท ชี
ดัซเซินท โน วอท ทู ดู วิท อิท

เธอมีเงินจำนวนมากจนไม่ทราบว่าจะทำไป
ทำอะไรดี

การใช้ very (มาก) เป็นคำ adverb เราจึง
ไม่ใช้ประกอบคำนาม แต่ใช้ขยาย adjective เช่น very
much, very old เป็นต้น

(2) การใช้ some และ any

some ใช้ในประโยคบอกเล่าและใช้ได้กับนาม
ทุกชนิด ตัวอย่างเช่น somebody, something

any ใช้ในประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ
ตัวอย่างเช่น anybody, anything

เมื่อใช้ *some* และ *any* ประกอบกับนามนับได้ คำนามนั้นจะต้องเป็นพหูพจน์เสมอ เช่น *some books, any books, some rice, any sugar*

(3) การใช้ *a little, a few, little, few*

little ใช้กับนามที่นับไม่ได้ (uncountable noun) ซึ่งย่อมจะต้องใช้เป็นรูปเอกพจน์เสมอ เช่น *little water, little snow*

few จะใช้กับนามที่นับได้ (countable noun) ซึ่งจะต้องเป็นรูปพหูพจน์เสมอ เช่น *few books, few students*

ข้อแตกต่าง ระหว่าง *a little* (มี *a* นำหน้า) กับ *little* (ไม่มี *a* นำหน้า) และ *a few* (มี *a* นำหน้า) กับ *few* (ไม่มี *a* นำหน้า) คือ

เมื่อมี *a* นำหน้า *little* หรือ *few* จะมีความหมายในทางบวก คือ มีอยู่บ้าง แม้จะมีเพียงเล็กน้อยก็ตาม

ถ้าไม่มี *a* นำหน้า จะแสดงความหมายในทางลบ คือ แทบจะไม่มีเลย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- *There is a little ink in that printer.*
 แอร์ อีส อะ ลิทเทิล อิงค์ อิน แธท พริน-
 เทอะ

มีหมึกเพียงเล็กน้อยในเครื่องพิมพ์
 (หมายถึง ยังคงมีหมึกเหลืออยู่บ้างในเครื่อง
 พิมพ์)

- There are a few students in the class room.

แธรี อาร์ อะ ฟิว สทิวเด้นท์ อิน
เธอะ คลาส รูม

มีนักเรียนจำนวน 2-3 คน อยู่ในห้องเรียน
(หมายถึง ยังคงมีนักเรียนอยู่ในห้องบ้าง)

- This is little money left.

อิส อีส ลิทเทิล มัชนี เลฟท.

มีเงินเหลืออยู่เล็กน้อย

(หมายถึง มีเงินอยู่น้อยมาก หรือแทบไม่มีเลย)

1.4 กริยา



กริยา (Verbs) เป็นคำหรือกลุ่มคำที่ใช้บอกการกระทำ อาจแบ่งเป็น Transitive Verb (สกรรมกริยา) ซึ่งเป็นกริยาที่ต้องมีกรรมตามหลัง และ Intransitive Verb (อกรรมกริยา) ซึ่งเป็นกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมตามหลัง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) Transitive Verbs เช่น

- John bought two tickets to the concert.

จอห์น บอท ทู ทิคเก็ต ทู เธอะ คอนเสิร์ต
จอห์นซื้อตั๋วการแสดงดนตรี จำนวน 2 ใบ
(bought เป็นกริยาที่มี tickets เป็นกรรมตามหลัง)

- The audience applauded the actor.

ธิ ออเดียนซ อะพลอด เธอะ แอคเทอะ

ผู้ชมปรบมือให้นักแสดง

(applauded เป็นกริยาที่มี actor เป็นกรรมตามหลัง)

- Mrs. Brown can make spaghetti.

มิสซิส เบรว์ แคน เมค สพะเกตตี

คุณบราวน์สามารถทำสปาเกตตี้ได้

(make เป็นกริยาที่มี spaghetti เป็นกรรมตามหลัง)

(2) Intransitive Verbs เช่น

- The audience applauded loudly.

ธิ ออเดียนซ อะพลอด เลาดลิ

ผู้ชมปรบมือเสียงดัง

(applauded เป็นกริยาที่ไม่มีกรรมตามหลัง)

- Anne and Barbara work on Saturday.

แอน แอนด์ บาร์บารา เวิร์ค ออน แซท-
เทอเด

แอนและบาร์บาราทำงานวันเสาร์

(work เป็นกริยาที่ไม่มีกรรมตามหลัง)

- The director spoke at the awards ceremony.

ธิ ดิเรคเทอะ สโไพค แอท เธอะ อะวอร์ด
เซอริโมนี

ผู้กำกับแสดงความคิดเห็นที่งานประกาศผล
รางวัล

(spoke เป็นกริยาที่ไม่มีกรรมตามหลัง)

ข้อสังเกต : กริยาบางตัว เช่น applaud อาจเป็นได้ทั้ง Transitive และ Intransitive Verbs

สำหรับตัวอย่างกริยาที่ใช้บ่อย ๆ เป็นหลักในการสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งนำเสนอในที่นี้ คือ Verb to be, Verb to have got, และ Verb can

(1) Verb to be ได้แก่ is, am, are, was were เป็นกริยาที่มีความหมายว่าเป็น อยู่ คือ โดย is, am, are ใช้ในปัจจุบันกาล was, were ใช้ในอดีตกาล สำหรับตัวอย่างการใช้ Verb to be ของปัจจุบันกาล คือ

ประโยคบอกเล่า

- You are thirsty. (หรือ You're thirsty.)

ยู อา เอิร์สที

คุณกระหายน้ำ

- Kim is from Korea. (หรือ Kim's from Korea.)

คิม อิส ฟรอม คะเรีย

คิมมาจากประเทศเกาหลี

- Tom's book is on the shelf.

ทอม บุค อิส ออน เธออะ เชลฟ

หนังสือของทอมวางอยู่บนชั้นหนังสือ

ประโยคปฏิเสธ

- You are not thirsty. (หรือ You're not thirsty.)

ยู อา นอท เอิร์สที

คุณไม่กระหายน้ำ

- Kim is not from Korea. (หรือ Kim isn't from Korea.)

คิม อิส นอท ฟรอม คะเรีย

คิมไม่ได้มาจากประเทศเกาหลี

- Tom's book is not on the shelf.

ทอม บุค อีส นอท ออน เชลฟ
หนังสือของทอมไม่ได้วางอยู่ที่ชั้นหนังสือ

ประโยคคำถาม

- Are you thirsty?

อา ยู เธิร์สตี
คุณกระหายน้ำหรือไม่ค่ะ

- Is Kim from Korea?

อีส คิม ฟรอม คะเรีย
คิมมาจากประเทศเกาหลีใช่หรือไม่

- Is Tom's book on the shelf?

อีส ทอม บุค ออน เชลฟ
หนังสือของทอมวางอยู่บนชั้นหนังสือหรือไม่ค่ะ

(2) Verb to have got ได้แก่ has got, have got, had got มีความหมายว่า มีและยังคงมีอยู่ โดย has got, have got ใช้ในปัจจุบันกาล ส่วน had got ใช้ในอดีตกาล สำหรับตัวอย่างการใช้ Verb to have got ของปัจจุบันกาล คือ

ประโยคบอกเล่า

- You have got some money. (หรือ You've got....)

ยู แฮฟว กอท ชัม มัณนี
คุณมีเงินจำนวนหนึ่ง

- She has got a headache. (หรือ She's got....)

ชี แฮช กอท อะ เฮดเอค
เธอรู้สึกปวดหัว

- John has got two dogs (หรือ John's got....)

จอห์น แฮช กอท ทู ดอก

จอห์นมีสุนัข 2 ตัว

ประโยคปฏิเสธ

- You have not got any money. (หรือ You haven't got....)

ยู แฮฟว นอท กอท เอนนี่ มัชนี

คุณไม่มีเงิน

- She has not got a headache. (หรือ She hasn't got....)

ชี แฮช นอท กอท อะ เฮดเอค

เธอไม่รู้สึkpวดหัว

- John has not any dogs. (หรือ John hasn't got....)

จอห์น แฮช นอท เอนนี่ ดอก

จอห์นไม่มีสุนัขสักตัว

ประโยคคำถาม

- Have you got any money?

แฮฟว ยู กอท เอนนี่ มัชนี

คุณมีเงินบ้างไหม

- Has she got a headache?

แฮช ชี กอท อะ เฮดเอค

คุณรู้สึkpวดหัวไหม

- Has John got any dogs?

แฮช จอห์น กอท เอนนี่ ดอก

จอห์นมีสุนัขไหม

(3) Verb can ได้แก่ can, could มีความหมายว่า
สามารถทำได้ โดย can ใช้ในปัจจุบันกาล ส่วน could
ใช้ในอดีตกาล สำหรับตัวอย่างการใช้ Verb can ของ
ปัจจุบันกาล คือ

ประโยคบอกเล่า

- She can play table tennis.

ชี แคน เพล เทเบิล เทนนิส

เธอสามารถเล่นเทเบิลเทนนิสได้

- They can sing.

เธ แคน ซิง

พวกเขาสามารถร้องเพลงได้

- Anne can swim.

แอน แคน สวิม

แอนสามารถว่ายน้ำได้

ประโยคปฏิเสธ

- She cannot play table tennis. (หรือ She can't....)

ชี แคนนอน เพล เทเบิล เทนนิส

เธอไม่สามารถเล่นเทเบิลเทนนิสได้

- They cannot sing. (หรือ They can't....)

เธ แคนนอท ซิง

พวกเขาไม่สามารถร้องเพลงได้

- Anne cannot swim. (หรือ Anne can't....)

แอน แคนนอท สวิม

แอนว่ายน้ำไม่เป็น

ประโยคคำถาม

- Can She play table tennis?

แคน ชี เฟล เทเบิล เทนนิส

เธอสามารถเล่นเทเบิลเทนนิสได้ไหม

- Can they sing?

แคน เอ ซิง

พวกเขาร้องเพลงได้ไหม

- Can Anne swim?

แคน แอน สวิม

แอนว่ายน้ำเป็นไหม



1.5 กริยาวิเศษณ์

กริยาวิเศษณ์ (Adverb) เป็นคำที่ใช้พรรณนาการกระทำ คุณศัพท์ หรือกริยาวิเศษณ์อีกตัวหนึ่ง โดยกริยาวิเศษณ์จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำนั้น ๆ ว่าทำเมื่อไร ที่ไหน หรืออย่างไร เช่น

- Jim and Joan often go to the park.

จิม แอนด์ โจน ออฟเฟิน โก ทู เธอะ พาร์ค

จิมและโจนไปสวนสาธารณะบ่อย

(often เป็นกริยาวิเศษณ์ของการกระทำ go ซึ่งบอกว่า go เมื่อไร)

- These musicians perform everywhere.

อีซ มิวซิกเชียน เพอร์ฟอร์ม เอพเวรี่แวร์

นักดนตรีเหล่านี้ทำการแสดงทุกสถานที่

(everywhere เป็นกริยาวิเศษณ์ของการกระทำ perform ซึ่งบอกว่า perform ที่ไหน)

- Paradorn plays well with his new racket.

ภราดร เฟล เวล วิธ อีช นีว แรคคิท

ภราดรเล่นได้ดีกับไม้ตีเทนนิสอันใหม่

(well เป็นคุณศัพท์ของการกระทำ plays ซึ่ง
บอกว่า play อย่างไร)

- John is a very smart person.

จอห์น อีส อะ เวิร์ สมาร์ท เพอร์เซิน

จอห์นเป็นคนที่มีความฉลาดมาก

(very เป็นกริยาวิเศษณ์ของคุณศัพท์ smart)

- She is quite happy.

ชี อีส ไควท แฮพปี

เธอค่อนข้างมีความสุข

(quite เป็นกริยาวิเศษณ์ของคุณศัพท์ happy)

- Please handle them particularly carefully.

พลีส แฮนเดิล เธม พาร์ทิคูลาร์ลิ แคร์ฟูลลิ

โปรดระวังสิ่งของเหล่านี้ด้วยนะคะ/ครับ

(particularly เป็นกริยาวิเศษณ์ของกริยาวิเศษณ์
carefully)

การใช้กริยาวิเศษณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสมจะ
ช่วยให้การสนทนาและการสื่อสารในรูปอื่นมีอรรถรสมากขึ้น
และการใช้กริยาวิเศษณ์ยังช่วยให้สามารถมองเห็นภาพ
การกระทำและคุณศัพท์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกริยาวิเศษณ์
ที่พบเห็นบ่อยมากในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ การ
ใช้กริยาวิเศษณ์เปรียบเทียบการกระทำสองการกระทำ
ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบที่แสดงความมากกว่าหรือ

น้อยกว่า (Comparative) และความเป็นที่สุด (Superlative) ต่อไปนี้

(1) เมื่อ Adverb เป็นคำพยางค์เดียวให้เติม “er” หรือ “est” เช่น

Adverb	Comparative	Superlative
long	longer	longest
deep	deeper	deepest
loud	louder	loudest

ยกเว้น คุณศัพท์เฉพาะบางคำ เช่น

far	farther	farthest (ระยะทาง)
far	further	furthest (ระดับชั้น)
well	better	best

(2) เมื่อ Adverb ลงท้ายด้วย “ly” ให้เติม more หรือ less เมื่อทำเป็น Comparative และเติม most หรือ least เมื่อทำเป็น Superlative เช่น

Adverb	Comparative	Superlative
Efficiently	less efficiently	least efficiently
Carefully	more carefully	most carefully
Cheerfully	more cheerfully	most cheerfully

ยกเว้น คุณศัพท์เฉพาะบางคำ เช่น

badly	worse	worst
often	more often	most often

ตัวอย่างประโยคที่ใช้เปรียบเทียบกับ Adverb ได้แก่

Comparative: Her friend can swim better than she.

เฮอริ เฟรนด์ แคน สวิม เบท-
เทอะ แชน จี

เพื่อนของเธอว่ายน้ำได้ดีกว่าเธอ

She can swim better than I.

จี แคน สวิม เบทเทอะ แชน ไอ

เธอว่ายน้ำได้ดีกว่าฉัน

Superlative : I swim the worst of all.

ไอ สวิม เธอะ เวิร์สท ออฟ ออล
ฉันว่ายน้ำได้แย่ที่สุด

Her friend can swim the
best of all.

เฮอริ เฟรนด์ แคน สวิม เธอะ
เบส ออฟ ออล

เพื่อนของเธอว่ายน้ำได้ดีที่สุด



1.6 กาล

กาล (Tenses) เป็นการระบุว่าการกระทำนั้น ๆ เกิดขึ้นเมื่อใด แบ่งออกเป็น Simple tense (ปัจจุบันกาล) ซึ่งบอกการกระทำที่เกิดขึ้นในขณะนี้ Past Tense (อดีตกาล) ซึ่งบอกการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว และ Future Tense (อนาคตกาล) ซึ่งบอกการกระทำที่กำลังจะเกิดขึ้น โดยแต่ละ Tense แบ่งย่อยออกเป็น 4 ประเภท จึงสรุปได้ว่า Tenses มีทั้งหมด 12 ประเภท ดังต่อไปนี้

(1) Present Simple Tense รูปกริยาที่ใช้ใน Tense

นี้ คือ

กริยาช่องที่ 1

ใช้อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ๆ สม่าเสมอ
หรือเป็นข้อเท็จจริง เช่น

- He likes candy very much.

ฮี โลค แคนดี้ เวิร์ มัช

เขาชอบลูกอมมาก

- She has black hair.

ชี แฮช แบลค แฮร์

เธอมีผมสีดำ

- He always plays football.

ฮี ออลเวย์ซ เฟล ฟุตบอล

เขาเล่นฟุตบอลเสมอ ๆ

- The sun rises in the east.

เดอะ ซัน ไรซ อิน อีส อีสท

พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก

ใช้แสดงการกระทำที่ได้สิ้นสุดแล้ว หรือแล้วว่าได้ ทำ

อะไรบ้าง เช่น

- I drink five cups of coffee today.

ไอ ดริงค ไฟฟว คัพ ออฟ คอฟฟี่ ทะเด

วันนี้ฉันดื่มกาแฟ 5 แก้ว

- She writes three letters today.

ชี ไรท ธรี เลทเทอะ ทะเด

วันนี้เธอเขียนจดหมาย 3 ฉบับ

(2) Present Continuous รูปกริยาที่ใช้ใน Tense นี้ คือ

verb to be + กริยาช่องที่ 1 เติม ing

ใช้แสดงระยะเวลาของการกระทำ ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ได้เกิดขึ้นถาวรหรือสม่ำเสมอ และสามารถแสดงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ เช่น

- She is staying with her friends until she finds a house.

ชี อิส สเทอชิง วิธ เฮอร์ เฟรนด์ อันทิล
ชี ฟาइनดซ อะ เฮาซ

เธออาศัยอยู่กับเพื่อนของเธอจนกว่าเธอจะหาบ้านได้

- I'm writing a poem.

ไอม ไรทิง อะ โพเอม
ฉันกำลังเขียนบทกลอน

- Thongchai is living in Paris while he is learning French.

ธงชัย อิส ลิฟวิง อิน แพริส ไวล ซี อิส
เลิร์นนิง เฟรนช

ธงชัยพักอาศัยอยู่ในปารีสขณะที่เขาเรียนภาษา

ฝรั่งเศส

(3) Present Perfect Tense รูปกริยาที่ใช้ใน Tense นี้ คือ

have (has) + กริยาช่องที่ 3

- ใช้สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต และยังคงดำเนินเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน (ขณะที่พูด) เช่น

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย



บริษัท **สกายบุ๊กส์** จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED

110/270-8 ซ.โพธิ์-อุดมวิท แขวงสามสิบสองตม อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทร. 0-2558-1175-17, 0-2557-8119 โทรสาร. 0-2557-8188

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

หัดพูดกับฝรั่งด้วยตนเอง
หมวดภาษาศาสตร์ (ภาษาอังกฤษ)
ISBN : 978-974-389-631-6



9 789743 896316

ราคา 80 บาท